

Szenes István életmű-kiállítása a Vigadóban

75. születésnapja alkalmából

Szenes István belsőépítész, építész, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, az Iparművészeti és Tervezőművészeti Tagozat vezetője. Ybl Miklós- és Európa Nostra-díjas Érdemes Művész.

Szenes István 1946-ban született Budapesten. 1963 és 1969 közt a MAFILM-nél dolgozott dízlettervező asszisztensként. Dízlettervezőnek és grafikusnak készült, végül az Iparművészeti Főiskola belsőépítész szakán végezte felsőfokú tanulmányait. A Középlettervező Vállalatnál (KÖZTI) tervezett két évtizeden keresztül, emellett stúdióvezetőként irányította a fiatalokat. 1986-tól a Budapesti Műszaki Egyetem Lakóépítészeti Tanszékén oktatott. A Magyar Belsőépítész Egyesület (MABE) alapító tagjaként és első elnökéként szorgalmazta, hogy *A magyar belsőépítészeti 1945–2012* című lexikon elkészüljön. A kötet a 2013-as megjelenése óta a szakma referenciakiadványa.

Szenes István nevéhez köthető többek között a budapesti Uránia Nemzeti Filmszínház 1993-as és 2002-es, a Budapesti Természettudományi Múzeum 2006-os belsőépítészeti rekonstrukciója, valamint a nemrég átadott Eiffel Műhelyház közönségforgalmi tereinek, Bánffy Termének, öltözőinek, Zenetermének és számos műhelyének, próbatermének belsőépítészeti kialakítása. Munkáiért, többek között a veszprémi Petőfi Színház gondos, a Medgyaszay-féle hagyományokat őrző rekonstrukciójáért 1989-ben Ybl Miklós-díjjal, a budapesti Holokauszt Dokumentációs Központ és Emlékhely belsőépítészeti munkájáért 2005-ben Pro Architectura-díjjal, 2014-ben pedig Érdemes Művész címmel ismerték el.

A nagy ívű pályafutást összefoglaló tárlatot a Pesti Vigadó földszinti és alagsori kiállítótereiben rendezték meg. Az elmúlt négy évtized munkássá-

gát bemutató jubileumi kiállításon külön csoportokba rendezett tablókön láthatjuk azokat a főbb területeket, melyeken alkotott. Lakóházak, magánházak, üzletházak, kórházak, rendelők, bankok, irodaházak, szállodák, éttermek enteriőrjeit tervezte és tervezi a mai napig. Külön csoportot képeznek a színházak, mozik, múzeumok, emellett folyamatosan végez rekonstrukciós tervezői munkákat is.

„Szenes István alkotóművészetét leginkább a harmónia szóval lehet jellemezni” – fogalmazott Vashegyi György, a Magyar Művészeti Akadémia elnöke a kiállítás megnyitóján. Mint köszöntőjében megjegyezte, a belsőépítész nem göresös, nem erőltetett, hanem könnyed, íves, finom és lágy mozgásokat, megoldásokat keres. „Művészetére jellemző a jó ízlés. Ezek már az alkotás legelső fázisában, a vázlatain is megragadhatóak. Ezt követően, a már kész épületek többjében egyfajta Szenes-design fedezhető fel.”

Dvorszky Hedvig művészettörténész mondta a tervező munkáiról: „Szenes István eddigi munkássága jól illusztrálja a magyar építészeti/belsőépítészeti, valamint saját generációjának, a közelmúlt fél évszázad történetét is. Munkáin keresztül fogalmat kaphatunk arról, hogy mi is a belsőépítészet. Tér- és környezetformálás az alkotó tehetségével, amelyben egyaránt benne foglaltatnak saját korának anyagi és szellemi lehetőségei mellett a megrendelő igényeinek ismerete, sőt akár befolyásolása is. Szenes István tervezői stílusának a jellemzője: festőiség, színharmónia, a kontrasztok finom kiegyensúlyozása, a legigényesebb anyagok beépítése, a világítástechnika eszközként való használata. Mindez a gépészetben és az akusztikában mint egy jól működő tér elemekre komponált zenekari mű jelenik meg. Elegáns, ízlésében konzervatív, a téralakításában a tágasságra és az intimitásra egyaránt tö-

rekvő, agyaghasználatában is a mai korszellemet tükröző tervezői munkája remélhetőleg hosszabb távon is érvényes értéket képvisel, bár Szenes egyik előadásában a belsőépítészeti munkát afféle divathoz hasonló gyakorlatnak tartja, amely mindig változik az idővel.”

A kiállítás bejáratánál elhelyezett első plakáton olvasható Szenes István ars poeticája: „A harmonikus, bensőséget-otthonosságot sugárzó tereket kedvelem. Alkotásaimban kiegyensúlyozottságra törekszem, olyasmire, amelyben az emberek pozitív jeleket kapnak, felfedezik és érzik a környezet fontosságát és erejét. Egyszerűen jól érzik magukat a terekben. Dízlettervezőnek, grafikusnak készültem, de hivatásomat az építészetben – belsőépítészetben találtam meg.

Bár természetemnél fogva vonzanak a lágy, organikus, 'vérbő' vonalak és formák, az elmúlt évtizedek során kapott feladatok racionálissá, visszafogottabbá tettek. Fegyelmezettebb, tudatosabb lettem, és ez az alkotásaimra is kisugárzik.

Fontos, hogy az ember tudja magát kívülről szemlélni, kritizálni és megrendszabályozni. Megtanultam, hogy úgy kell figyelembe venni a megbízók igényét, hogy az elképzelések megvalósítása mellett kifejeződjön a szakmai tudás és tervezői egyéniség.

Azok közé a tervezők közé tartozom, akik az alapoktól kezdve, az építéssel együtt találom ki az épületet, ezért számomra nem elválasztható az exteriőr az enteriőrtől. Az épület kívül-belül egy gondolatot kell hogy sugározzon.

Közel ötven év szakmai múlt után elmondhatom, hogy számomra a belsőépítészet nemcsak hivatás, de hobbi is, betölti az életemet.”

Kárpáti Imre